

højtærede Konseilspræsident svarede mig paa den Maade. Jeg havde ikke ventet det af ham. Jeg havde efter mit Kendskab til hans Karakter, hans Politik og hele den Maade, han er optraadt paa i mange Aar her i Rigsdagen, troet, at han ikke vilde have svaret ganske som den tidligere Konseilspræsident. Jeg havde altsaa ventet et andet Svar, og det Svar, jeg fik, har foraarsaget saa megen Forbavselse hos mig, at jeg er kommen til at bruge stærkere Ord, end det ellers er min Vane. Men det har den højtærede Konseilspræsident Ret i, at derved kommer man ingen Vegne.

Jeg forstod nu den højtærede Konseilspræsident saaledes, at han siger: denne Sag, Spørgsmaalet om de kongevalgte, har ikke været i Statsraadet, og før den har det, kan jeg ikke svare. Dertil vil jeg først sige, at denne Sag, selve dette Forslag om en Grundlovsændring, har dog været i Statsraadet, det kan den højtærede Konseilspræsident jo ikke nægte, ellers kunde det ikke have været forelagt os. Altsaa, da denne Sag var i Statsraadet, faldt det da ikke den højtærede Konseilspræsident ind at oplyse om, hvorledes han stillede sig med Hensyn til Landstingets Opløsning og de kongevalgtes Stilling ved en saadan Opløsning? Dette Spørgsmaal er altsaa ikke rejst af ham, heller ikke, lader det til, af hans Kolleger i Ministeriet. Nu forstaar jeg ogsaa den højtærede Konseilspræsident saaledes, at naar dette Spørgsmaal rejses overfor ham i Udvalget, hvad der jo vil ske efter det, vi hørte fra det ærede Medlem (Rottbøll), som talte paa de Frikonservatives Vegne — og den højtærede Konseilspræsident takkede jo dette Medlem for den hensynfulde Maade, hvorpaa han behandlede ham, rimeligvis i Mod-sætning til mig —, saa vil han besvare det. Til den Tid har det altsaa været i Statsraadet. Og dette kan ske om 3—4 Dage; for saa vidt Udvalget nedsættes i Morgen, kan Spørgsmaalet afgaa til den højtærede Konseilspræsident i Overmorgen. Saa vil han besvare det, saa kommer Spørgsmaalet i Statsraadet; dette maa unægteligt forbavse. Jeg er ikke ganske klar over, om det er en Praksis, den højtærede Konseilspræsident vil indføre, at han deler sine Forslags Behandling i Statsraadet i to Dele, saaledes at den ene Del kommer for straks, den anden senere, nemlig naar Spørgsmaalet derom kommer fra et Udvalg. Havde den højtærede Konseilspræsident slet ikke tænkt sig den Mulighed, at dette Spørgsmaal vilde blive rettet til ham her i Landstinget, efter

at det nu 2 Aar i Træk er blevet rettet til den tidligere Regering?

For Resten indrømmer jeg aldeles ikke, at den højtærede Konseilspræsident har Ret i den Teori, at han ikke skulde skyldes Oplysning overfor Vælgerne, overfor Befolkningen om et saa vigtigt Spørgsmaal som dette, der har været debatteret i en Uendelighed, har været rejst Gang efter Gang, og paa hvilket — hvad enhver ved — hele Spørgsmaalet om vor Grundlovs Udvikling beror. Før vi faa dette Spørgsmaal afgjort, kunne vi jo ikke komme videre, og det er dog klart for alle, ogsaa for den højtærede Konseilspræsident efter Ytringer, som han har brugt i Dag, at meget beror paa, om vi overhovedet kunne komme til Grundlovsændringer. Men dette kunne vi ikke, før vi faa Spørgsmaalet om de kongevalgtes Opløsning afgjort. Derom maa den højtærede Konseilspræsident have en Mening, som han altsaa vil forebringe for Kongen, og det er mig virkelig ufatteligt, at denne Hemmelighed kan være saa stor, naar den dog skal røbes om maaske 8 Dage, at den højtærede Konseilspræsident ikke her i Tinget kan sige, hvad han mener om denne Sag. Jeg ser deri et Tegn paa, at den højtærede Konseilspræsident paa dette Punkt bruger en politisk Taktik, som lidet stemmer med den Klarhed og Aabenhed, som han ellers priser sig af at vise.

Konseilspræsidenten (N. Neergaard):

Maa jeg sige til det ærede 4de Medlem for 9de Kredes (Harald Jensen), at der er Forskel paa, at en Sag *kræver* Tid og *tager* Tid. Vi se overordentlig mange Sager, der tage lang Tid, uden at det just er os muligt at indse, at de behøvede at kræve saa lang Tid. Baade det ærede Medlem og jeg ere gamle Parlamentarikere nok til at vide, at den Omstændighed, at en Sag ligger længe i Udvalg, ikke altid er ensbetydende med, at man ikke fra de forskellige Sider vilde kunne faa Løsning paa den i noget kortere Tid. Jeg tror i alt Fald at turde sige om denne Sag, som den nu foreligger denne Gang — den var maaske den Gang ikke drøftet saa fuldt til Bunds —, at der er kun ganske faa Sager her paa Rigsdagen, der ere i den Grad gennemdebatterede som denne, og hvor det vil være saa let for ethvert Medlem at tage sit Standpunkt. Til at tage et saadant Standpunkt er den Tid, der er indrømmet, fuldt tilstrækkelig.

Hvad Forsvarsordningens Gennemførelse angaar, tror jeg, at det ærede Med-